

Col·loqui: Responsabilitat sanitària

INTRODUCCIÓ

Les demandes per possible mala praxi són un tema que preocupa molt els metges. En els últims anys han crescut de manera clara. En un principi es tractava d'un fet poc freqüent que afectava una persona concreta, però eren situacions aïllades. Ara han passat a ser prou freqüents per a constituir un problema de tota la professió. Probablement, ni abans tot era tan bo ni ara és tot tan dolent. De fet, si es mira pel nombre de reclamacions, tampoc no són tantes, tenint en compte el nombre global d'actes sanitaris i el que passa en altres països. Però és un tema que preocupa.

Les persones que d'una o altra manera intervenen en aquests casos són ben diverses. D'una banda, els possibles perjudicats, és a dir els malalts o la seva família. D'altra, el metge o els sanitaris, que sovint són més d'un i alguna vegada d'estaments professionals diferents, tot i que per ara les reclamacions se centren en els metges. També afecten les institucions sanitàries, principalment els grans hospitals. Entremig hi ha els qui han de resoldre, els juristes, però també els qui han de pagar, els economistes, i encara els qui n'informen quan el cas té prou interès social, els mitjans de comunicació.

En aquest col·loqui d'avui –no és pas la primera vegada que l'Acadèmia tracta d'aquestes qüestions, sense esgotar, ni de bon tros, l'índex dels temes tractats–, hem buscat diferents punts de vista, que no són tots però ens semblen prou indicatius i que a vegades no se solen reunir. Altres vegades ja s'han expressat altres punts de vista.

En primer terme, hi ha una introducció, en què, al costat de la menció d'alguns punts clàssics del tema, es plantegen altres qüestions, com és el canvi progressiu d'escenari que passa del camp jurídic al camp econòmic. També s'assenyalen alguns punts conflictius, que no se solen tractar, com són la poca confiança en els resultats, lents i incerts, del judici, o l'ètica del peritatge a petició de les parts, que solen fer també metges, però a vegades amb discrepàncies excessives entre ells que cal analitzar.

Després es manifesten tres punts de vista diferents, el dels afectats, el dels advocats defensors i el del peritatge neutral que és el del metge forense.

Ha semblat interessant conèixer el punt de vista dels professionals del dret que intervenen en la defensa dels afectats. Hi ha un detall de la situació jurídica que aclareix en gran part perquè les coses van així i es fan propostes per a millorar la dinàmica del procediment. És evidentment el tema més tècnic, fora de la medicina, però cal que els metges coneguin bé aquests aspectes que els afecten molt com a col·lectivitat. L'exposició és a càrrec de la senyora Anna Huertos i Ferrer, membre de l'Associació Catalana per a la Seguretat Social.

El punt de vista de l'usuari s'ha pensat partint d'una casuística real i exposa, de manera breu però molt precisa, queixes sobre aspectes concrets sobre els quals cal meditar. Així, la pèrdua de la confiança, derivada en part del fet que va deixant d'haver-hi la figura del metge de capçalera, que era el qui tenia un tracte més directe i personal amb el malalt i la família. També el problema de la massificació, de les incoordinacions entre els diversos serveis que intervenen en el tractament d'un malalt; el retret, en part cert, de corporativisme professional, en aquest cas entre metges. L'exposició és a càrrec del senyor Artur González i Joseph, també membre de l'Associació Catalana per a la Seguretat Social.

El punt de vista del metge forense, que és el perit per naturalesa neutral, sense interessos per una o altra banda, és analitzat per un metge forense en actiu i amb prou experiència en aquests camps. Fa una introducció històrica que permet considerar el tema una mica al marge del neguit actual. Defineix clarament el que en diríem una marxa analítica, el tipus de documentació: anterior, coincident o posterior a l'activitat assistencial sobre la qual ha de peritar. Exposa una forma de treball sistematitzada, molt vàlida, fruit de la seva experiència. L'exposició és a càrrec del doctor Manuel Camps i Surroca, metge forense titular del Jutjat número 3 de Lleida i membre corresponent de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya.

JACINT CORBELLA I CORBELLA
Coordinador del Col·loqui.